קיצור שלחן ערוך — דין הכנה מיום טוב ראשון ליום טוב שני או לחל

כָּל הַמְּלָאכוֹת הַמֻּתָּרוֹת לַעֲשׂוֹתָן בְּיוֹם טוֹב, זֶה דָּוְקָא לְצֹרֶךְ אוֹתוֹ הַיּוֹם. אֲבָל לְהָכִין מִיּוֹם רִאשׁוֹן לְיוֹם שֵׁנִי (אֲפִלּוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה), וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְיוֹם חֹל, אָסוּר. אַךְ אִם הוּא צָרִיךְ לְבַשֵּׁל בִּשְׁבִיל הַיּוֹם, מֻתָּר לוֹ לְקַחַת קְדֵרָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה וּלְמַלֵּא אוֹתָהּ בָּשָׂר וְכַיּוֹצֵא בּוֹ, אַף עַל פִּי שֶׁאֵינוֹ צָרִיךְ הַיּוֹם כָּל כָּךְ, וְיוֹתִיר גַּם לַלַּיְלָה אוֹ לְמָחָר. וְדַוְקָא בְּתַבְשִׁיל בַּקְּדֵרָה מֻתָּר, מִפְּנֵי שֶׁהַתַּבְשִׁיל מֻטְעָם יוֹתֵר כְּשֶׁמִּתְבַּשֵּׁל הַרְבֵּה בָּשָׂר בְּיַחַד, וּבִלְבַד שֶׁלֹּא יֹאמַר בַּפֶּה, שֶׁהַמּוֹתָר יִהְיֶה לְצֹרֶךְ הַלַּיְלָה אוֹ לְצֹרֶךְ מָחָר, אֶלָּא יְבַשֵּׁל סְתָם. אֲבָל בִּשְׁאָר מַאֲכָלִים, אָסוּר לְהוֹסִיף בְּדָבָר שֶׁיֵּשׁ קְצָת טִרְחָא בְּמַה שֶׁהוּא מוֹסִיף.

אֲפִלּוּ דָּבָר שֶׁאֵינוֹ מְלָאכָה, כְּגוֹן לְהָבִיא מַיִם אוֹ אֲפִלּוּ יַיִן לְקִדּוּשׁ אוֹ לְהַבְדָּלָה, אָסוּר לְהָכִין. וְכֵן אָסוּר לְהַעֲמִיד אֶת הַגְּרוֹת בַּמְּנוֹרָה אוֹ לְתַקֵּן אֶת הַפְּתִילוֹת וְהָעֲשָׁשִׂיוֹת בְּיוֹם טוֹב רִאשׁוֹן לְצֹרֶךְ הַלַּיְלָה, אֶלָּא אִם הוּא צָרִיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם גַּם קֹדֶם הַלַּיְלָה אוֹ לִכְבוֹד בֵּית הַכְּנֶסֶת.

נָכְרִי שֶׁהֵבִיא בְּיוֹם טוֹב רִאשׁוֹן דָּגִים אוֹ פֵּרוֹת שֶׁיֵּשׁ לָחוּשׁ שֶׁמָּא נִצּוֹדוּ הַיּוֹם אוֹ נִתְלְשׁוּ הַיּוֹם, אוֹ הוּבְאוּ מִחוּץ לַתְּחוּם, אֲסוּרִים הַיּוֹם בְּטִלְטוּל, וְלָעֶרֶב מֻתָּרִים. שֶׁאִם הָאֵינוֹ יְהוּדִי מַכִּירוֹ וְנוֹתְנָם לוֹ בְּלֹא קְצִיצַת דָּמִים, מֻתָּר לְקַחְתָּם וּלְאָכְלָם (וְעַיֵּן עוֹד בְּסִימָן צ"ט סָעִיף ב' וְתִלְמַד לְכָאן) חוּץ מִיּוֹם טוֹב שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁאֲפִלּוּ הוּבְאוּ בְּיוֹם רִאשׁוֹן, אֲסוּרִים בְּיוֹם שֵׁנִי.

אִם הֻבְיָאם הַנָּכְרִי בִּשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹן אוֹ לְמָכְרָם לוֹ, יֵשׁ לֶאֱסוֹר גַּם בְּיוֹם טוֹב שֵׁנִי. וְאַךְ אִם חָל יוֹם טוֹב בַּיּוֹם הַחֲמִשִּׁי וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֻבִיא בַּיּוֹם הַחֲמִשִּׁי, אִם יֵשׁ צֹרֶךְ גָּדוֹל, מֻתָּר לְטַלְטְלָן בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וּלְבַשְּׁלָם לִכְבוֹד שַׁבָּת. וּבְיוֹם טוֹב שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, גַּם זֶה אָסוּר (תקט"ו).

חָלָב שֶׁחָלְבוּ אֵינוֹ יְהוּדִי בְּיוֹם רִאשׁוֹן וְיִשְׂרָאֵל רוֹאֵהוּ, מֻתָּר בְּיוֹם שֵׁנִי. וְאִם חָלְבוּ בַּשַּׁבָּת, וְיוֹם רִאשׁוֹן הוּא יוֹם טוֹב אָסוּר בְּיוֹם רִאשׁוֹן (וְעַיֵּן עוֹד בְּסִימָן צ"ט סָעִיף ב' וְתִלְמַד גַּם לְכָאן). וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִם חָלְבוּ בְּיוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם טוֹב, אָסוּר גַּם בְּיוֹם שֵׁנִי, וְגַם בַּשַּׁבָּת הַסְּמוּכָה לוֹ (כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי בְּסִימָן צט סָעִיף ב) (תקה).

פְּתִילוֹת שֶׁהִדְלִיק בָּהֶן בְּיוֹם טוֹב רִאשׁוֹן וְכָבוּ, מֻתָּר לְהַדְלִיק בָּהֶן בְּיוֹם טוֹב שֵׁנִי. אַךְ בִּשְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אָסוּר לְהַדְלִיק בְּיוֹם טוֹב שֵׁנִי בִּפְתִילָה שֶׁכָּבְתָה בְּיוֹם רִאשׁוֹן, וַאֲפִלּוּ בַּקָּצֶה הַשֵּׁנִי. וּמִכָּל מָקוֹם מֻתָּרוֹת בְּטִלְטוּל לַהֲסִירָן וְלָתֵת חֲדָשׁוֹת. וְכֵן בְּיוֹם טוֹב שֶׁלְּאַחַר שַׁבָּת (ט"ז סוֹף סִימָן תקא).